ſed ſemp(er) cogitet quia animaſ ſuſcepit regendaſ.
de q(ui)b(us) (et) rationem redditurus e(st); Et ne cauſet(ur)
de minori forte ſubtantia. Meminerit ſcriptu(m);
Primu(m) querite regnu(m) d(e)i (et) iuſticia(m) eius (et) haec om(n)ia
adicientur uobiſ; et iterum; Nihil deeſt time(n)ti
b(us) d(eu)m; Sciatq(ue) quia q(ui) ſuſcepit animaſ regendaſ.
p(re)paret ſe ad rationem reddendam; Et qua(n)tum
ſub cura ſua fr(atru)m ſe habere ſcierit numerum.
agnoſcat p(ro) certo. quia in di(e) iudicii ipſaru(m) omniu(m)
animarum e(st) redditurus d(omi)no racionem. ſine dubio
addita (et) ſue anime. Et ita timens futura(m) ſem
p(er) diſcuſionem paſtoris. de creditis ouib(us). cu(m) de
alienis ratiociniis cauet redditur de ſuis ſollici
tus; Et cu(m) de monicionib(us) ſuis em(en)dacionem aliis ſub
miniſtrat. ipſe efficiatur a uiciis em(en)datus; **De ad**
Quotiens aliqu(a) **ibendis ad c(on)ſiliu(m) fratrib(us);**
p(rae)cipua agendas in monaſterio. conuocet
abba omne(m) c(on)gregationem (et) dicat
ipſe unde agitur; Et audiens c(on)ſiliu(m) fr(atru)m. tractet
apud ſe. (et) q(uo)d utilius iudicauerit faciat; Ideo aute(m)
om(ne)s ad c(on)ſilium uocari diximus quia ſepe iuniori

License: cc-by-nc – Bern, Burgerbibliothek, Cod. A 92.8, 5r – Regula Benedicti
(https://fragmentarium.ms/view/page/F-iman/5127/48940)